

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200326
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:5320200326.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobkyne: Z. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom V P. XXXX/X, J., I., Česká republika, zast.: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s.r.o., IČO: 36416525, so sídlom Nová Bystrica 850, proti žalovaným: 1. E. G., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXXX/X, E., 2. X. M., nar. X.X.XXXX, bytom A. XXXX/XX, E. - Y., obaja zast.: JUDr. Iveta Lenčéšová, advokátka so sídlom Farská 50, Nitra, o náhradu škody, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 1.420,96 eura s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 1.6.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobkyni náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania v plnej výške, ktorú sú povinní zaplatiť žalovaní v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaných 1,2 zaplatenia sumy 2.462,39 eura s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne od 1.6.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 10.2.2018 došlo k usmrteniu jej psa, pričom smrť zapríčinil útok psa, ktorého držiteľom je žalovaný 2 a dohľad nad psom vykonávala žalovaná 1. Podala na políciu trestné oznámenie, vec bola postúpená Mestskému úradu Nitra na prejednanie priestupku, uplatnila si škodu v priestupkovom konaní. Správny orgán - Mesto Nitra vydal nakoniec rozhodnutie, ktorým konanie zastavil z dôvodu, že nešlo o priestupok. Vzniknutá škoda pozostáva z majetkovej škody vo výške 2.427,47 eura, z nemajetkovej - citovej ujmy vo výške 394,71 eura a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 111,31 eura + 144,50 eura, spolu = 3.077,99 eura, z čoho si uplatňuje 80% = 2.462,39 eura.

2. K podanej žalobe s vyjadrili písomne žalovaní 1,2 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, namietali pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného 2, poukazovali na to, že súd je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný priestupok, súd nemôže opätovne rozhodovať o protiprávnom konaní žalovanej 1, namietali výšku uplatneného nároku, nadobúdacia cena šteňaťa nekorešponduje s kúpnu zmluvou, neuznávajú znalecký posudok Z. K., nie je zapísaný v zozname znalcov, položka - výstavná činnosť je nepreskúmateľná, ohodnotenie citovej umy nepatrí do špecializácie znalca z odboru zemédelství a ekonomika, náklady na práve zastúpenie nezodpovedajú základnej tarifnej odmene zo žalovanej istiny, trovy právneho zastúpenia nemôžu byť súčasťou žalovanej istiny.

3. Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 13.9.2021 rozsudkom č.k. 12C/93/2020-200 tak, že uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 2.462,39 eura s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 1.6.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti

tohto rozsudku a priznal žalobkyni náhradu trov konania v plnej výške, ktorú sú povinní zaplatiť žalovaní v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

4. Proti uvedenému rozsudku podali žalovaní 1,2 odvolanie, Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 12Co/114/2021-261 zo dňa 18.10.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 12Co/114/2021-276 zo dňa 26.10.2022 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie sumy 1.041,43 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.06.2018 do zaplatenia potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie sumy 1.420,96 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy od 1.6.2018 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa trvá na podanej žalobe. Je pravdou, že znalecký posudok je stručný, nie je podrobne odôvodnený. V tomto smere môže znalec vypovedať na pojednávaní alebo písomne doplní znalecký posudok. Čo sa týka citovej ujmy, je pravdou, že rozhodnutie o výške nemajetkovej ujmy je na súde, rozhodnutie znalca by mohlo byť akýmsi vodítkom pre rozhodovanie súdu. Argumenty žalovaných, že nezodpovedajú za škodu sú absurdné vzhľadom k okolnostiam za akých ku škode došlo. Poukazoval na § 415 OZ, ktorý hovorí o všeobecnej prevenčnej povinnosti, a na § 4 ods. 1 zákona a o držaní psov. Pes žalovaných usmrtil psíka žalobkyne, čo sa týka súvislosti s priestupkovým konaním, súd je viazaný len tým, či bol spáchaný priestupok a kto ho spáchal. Žalobkyni vznikla škoda, uplatňuje si náhradu škody za citovú ujmu, ktorá bola uplatnená v primeranej výške. Sama žalobkyňa znížila svoj nárok o 20%, hoci nebola povinná tak spraviť. Žiada nahraďiť škodu, ktorá jej vznikla. Uplatnená škoda je dôvodná, je preukázaná. Žalovaných 1-2 navrhol zaviazat' spoločne a nerozdielne. Čo sa týka úroku z omeškania, ten je požadovaný s poukazom na výzvu zo dňa 23.4.2018, ktorá bola žalovaným 1-2 doručená dňa 24.4. a 26.4.2018, lehota na plnenie vo výzve bola 15 dní. Následne bola doručovaná výzva zo dňa 21.5.2018 kde im bola poskytnutá lehota na dobrovoľné plnenie do 31.5.2018. Preto je úrok z omeškania požadovaný odo dňa nasledujúceho. To, že došlo ku skutku k usmrteniu psa žalobkyne, je nesporné. Je neprijateľné tvrdenie, že žalovaní nezodpovedajú za škodu. To, že priestupkové konanie bolo zastavené ešte neznamená, že žalobkyňa stráca nárok na náhradu škody. Odkazoval v písomnom vyjadrení aj na rozhodnutie Ústavného súdu. Zodpovednosť žalovaných 1-2 za škodu tu existuje a je. Nielen podľa § 415 OZ, ale ja podľa osobitného predpisu. Žalovaný 2 odovzdal psa nespôsobilej osobe, ktorá nebola schopná zabrániť útoku na iné zviera. Čo sa týka námietok žalovaných voči znaleckému posudku, prebiehalo správne konanie, kde žalovaní požadovali podklady, očakávali plnenie zo strany žalovaných, nakoniec došlo k takému rozhodnutiu, že priestupkové konanie bolo zastavené a k plneniu zo strany žalovaných nedošlo. Teraz namietajú znalecký posudok. Škoda žalobkyni vznikla, v podstate je sporná len suma 16.500 Kč za výstavnú činnosť. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, ku škodovej udalosti došlo 10.2.2018, žaloba bola doručená súdu 7.2.2020 teda v subjektívnej dvojročnej lehote. Čo sa týka dôvodov, pre ktoré bolo zastavené priestupkové konanie, argumenty boli uvádzané, že osoba, ktorá viedla psa ho nemala na vodítku. To však neznamená, že osoba, ktorá psa neviedla, že nezodpovedá za škodu. Správny orgán rozhodol najskôr, že bol spáchaný priestupok, potom ten istý orgán rozhodol inak, že sa nejedná o priestupok. Žalobkyňa vo veci predložila nový znalecký posudok, pôvodne chcela doplniť znalecký posudok znalca Řehánka, ten však už nie je znalcom. Nový znalecký posudok nielenže potvrdil predchádzajúci znalecký posudok, ale určil hodnotu psíka na 89.000 Kč. Žalobkyňa žaluje polovicu toho, na čo má zákonný nárok. Žalovaní neprejavili žiadnu snahu škodu žalobkyni nahraďiť. Žalobkyňa si uznáva sama svoju spoluvinu vo výške 20%. Čo sa týka špecifikácie žalovanej sumy odkazoval na posledné vyjadrenie, žalobkyňa si uplatňuje náhradu škody, nemajetkovú ujmu a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré pozostávajú z výdavkov na znalecký posudok p. Řehánka 111,31 eura a za predžalobnú výzvu 144,50 eura. Čo sa týka nákladov za predžalobnú výzvu odkazoval na vyjadrenie a rozhodnutia súdov uvádzané v žalobe. V spise sú dva znalecké posudky znalcov, ktorí majú odborné vedomosti, sú opatrené znaleckou doložkou. Žalovaní spochybňujú odborné znalosti a vedomosti znalcov. Výstavy si znalec zistil z vlastnej úradnej činnosti. Účasť psíka na výstavách a jeho umiestnenie je pridaná hodnota psíka. Nepovažujem znalecký posudok za nepreskúmateľný, znalec sa v ňom vyjadril rozumne, logicky, jasne. Následne k veci uviedol, že kúpna cena bola určená znaleckým posudkami, bola to suma 45.000 Kč, po prepočte na euro ku dňu 10.2.2018, je to suma 1.776,20 eura. Je to suma, ktorú určili znalci. Žalobkyňa len okrajovo poukázala na výpisy z účtu. Poukazovala na to, akú sumu musela vynaložiť, aby si zabezpečila psíka. Bola to suma 48.334,67 Kč, čo je v prepočte na euro k tomu istému dátumu suma 1.907 eur. Odkazoval na písomné vyjadrenie k veci zo dňa 25.11.2022.

Kúpna cena pozostávala aj z nákladov na stravu a prepravu, takáto námietka žalovaných bola prvýkrát uplatnená až v odvolacom konaní, s týmito námietkami sa odvolací súd nezaoberal a to isté platí aj pre súd prvej inštancie, pre všetkých platí princíp koncentrácie konania a takéto námietky žalovaných neboli uplatnené včas.

6. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že sa pýtala znalca prečo je posudok taký stručný, znalec jej to vysvetlil tak, že fenka bola mladá, nebolo k tomu viac čo popísať. Neabsolvovala žiadne zdravotné vyšetrenia, nemala za sebou žiadny vrh šteniat, vychádzal len z toho čo mal k dispozícii. Cena fenky bola daná, znalec vzal do úvahy jej výstavné výsledky, to čo mala za sebou pár výstav, bola veľmi nádejná. Čo sa týka citovej ujmy, tú dal veľmi nízku, bola to len symbolická suma. Asi 5 rokov snívala o tom, že si zabezpečí takéhoto psíka, fenku z Ruska. 2 roky sa tým aktívne zaoberala, hľadala vhodného chovateľa a fenku. V Rusku sa chovateľovi narodili dve fenky, ostatní boli psíkovia, prehovorila som ho, aby jej fenku predal. Nahodil si dosť vysokú cenu, ona to akceptovala, bola šťastná, musela ale rýchlo konať. Predávajúci si chcel fenku nechať pre seba. Preto sa aj kúpna cena platila cez sestrin účet, ktorá pracuje v banke, aby platba prebehla rýchlejšie. Priviedli si ju domov, boli šťastní, nemala ani rok keď o ňu prišla. Má doma ešte dve fenky, rovnaké plemeno, venuje sa chovateľstvu. Chcela ju do chovu, zapadla veľmi dobre do svorky. Z jej feniek bola najúspešnejšia, keď nastúpila do súťaží do kruhu kráčala ako kráľovná. Venuje sa chovateľstvu, je to jej hobby, je vydatá, má dve dospelé deti, je zamestnaná, chovateľstvu sa venuje od 18 rokov. So psikom absolvovala výcvik, chodili na prechádzky, na výstavy. Bola zdravá, k veterinárovi s ňou nechodila. Chodila s nimi na dovolenky, naposledy boli v Nórsku, to sú posledné fotografie s ňou, doteraz si ich nevládze pozerať. Znalcovi odovzdávala podklady, čo sú v spise - rodokmeň, zmluva, výstavné posudky. Kúpna cena za psíka bola to jedna cena, v ktorej bola zahrnutá cena šteniatka, pas, doprava. Dávala sestre peniaze v hotovosti, mala hotovosť doma.

7. Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní uviedla, že pasívna legitimácia žalovaných nie je daná. Súd je viazaný rozhodnutím v priestupkovom konaní, či bol alebo nebol spáchaný priestupok. Týka sa to pasívnej legitimácie žalovanej 1. Odkazovala na judikáty, ktoré sa týkali oslobodzujúcich rozsudkov alebo prípadov keď bolo zastavené priestupkové konanie. S poukazom na § 4 ods. 1 zákona o držaní psov, dohľad nad psom vykonávala žalovaná 1, žalovaný 2 dohľad nevykonával. § 415 OZ hovorí o všeobecnej prevenčnej povinnosti, ten je možné použiť len v prípade ak nie je špeciálna úprava, špeciálne ustanovenie je konkrétne § 4 ods. 1 zákona o držaní psov. Žalovaný 2 nevykonával dohľad, neodovzdal psa ani maloletej osobe, ani nespôsobilej osobe, nevie si predstaviť akú povinnosť porušil. Pokiaľ by sa súd vo veci zaoberal aj výškou škody, vyjadrovala sa k tomu tiež písomne, znalecký posudok je nepostačujúci, nespĺňa náležitosti súkromného znaleckého posudku s poukazom na § 209 ods. 2 CSP, nemá ani zákonné náležitosti a neobsahuje ani doložku. Vôbec zo znaleckého posudku nie je zrejmé aký postup znalec použil, aký program, aké koeficienty. To, že skutok sa stal, je nesporné. V konaní je potrebné vyriešiť právne otázky, či došlo k protiprávnemu konaniu a či toto nie je premlčané. Z opatrnosti vzniesla námietku premlčania. Navrhla žalobu zamietnuť. Ani zo znaleckého posudku p. Širokého nie je jasné aké materiály mu boli predložené, akými výpočtami sa riadil, neobsahuje žiaden koeficienty a postupy ako znalec prišiel k cenám. Znalecký posudok by mal obsahovať postupy ako sa znalec dopracoval k odpovediam. Znalecký posudok nespĺňa podmienky § 17 ods. 5 zákona o znalcoch, nie je preskúmateľný. Následne odkazovala na všetky vyjadrenia vo veci, aj námietky uvádzané v odvolaní. Žalovaní sa nestotožňujú s uplatnenou náhradou škody s položkami, ktoré boli uplatnené za stravu a náklady na prepravu. Nesúhlasia so sumou, ktorá bola stanovená znalcom za výstavnú činnosť psíka.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, žalobkyne, právnej zástupkyne žalovaných, oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobkyňa bola vlastníkom psa /feny/ menom Angelika, plemeno - Papillion malý kontinentálny španiel. Uvedená ako vlastníka bola v preukaze psa.

Psa nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 7.3.2017 z Ruska, predložená bola kúpna zmluva zo dňa 7.3.2017 v anglickom jazyku, kúpna cena bola v zmluve uvedená ako 1.757 eur, ktorá pozostávala z čiastky 1.400 eur ako cena psa, z čiastky 55 eur v zmluve ako Pedigree a z čiastky 302 eur za transport.

Platba za psa - kúpna cena bola vyplácaná z účtu sestry žalobkyne - W. D., svedčí o tom výpis z účtu na 16.665,15 CZK + 31.669,52 CZK = 48.334,67 CZK. Podľa vyjadrenia žalobkyne jej žalobkyňa peniaze na tento účel odovzdala v hotovosti.

Dňa 10.2.2018 došlo ku škodovej udalosti - k usmrteniu psa žalobkyne, došlo k tomu na poľnej ceste za výstaviskom Agrokomplexu na prechádzke, pri jeho venčení, pričom smrť zapríčinil útok psa plemena - thajský ridgeback /prípadne miešanec/, ktorý sa pohyboval voľne bez vŕdzky a bez nasadeného náhubku.

Dňa 10.2.2018 sa dostavil na OO PZ Nitra - Chrenová manžel žalobkyne F. Z., ktorý podal oznámenie o spáchaní trestného činu.

Uznesením OOPZ Nitra - Chrenová ČVS: ORP -522/CH-NR-2018 zo dňa 6.3.2018 bola vec odovzdaná na Mestský úrad Nitra z dôvodu, že iný príslušný orgán by mohol konanie žalovanej 1 posúdiť ako priestupok proti poriadku v správe podľa § 46 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Žalobkyňa Mestskému úradu Nitra doručila žiadosť o vstup do konania a uplatnila si nárok na náhradu škody a to listom zo dňa 23.4.2018.

Žalobkyňa zaslala výzvu na náhradu škody zo dňa 23.4.2018 žalovaným 1, 2.

K výzve sa vyjadrili žalovaní 1,2 odpoveďou zo dňa 2.5.2018.

Nasledovalo stanovisko žalobkyne zo dňa 21.5.2018.

V rámci prejednávania priestupku boli Mestským úradom v Nitre a Okresným úradom Nitra vydané viaceré rozhodnutia:

- Rozhodnutie o priestupku Mestského úradu v Nitre zo dňa 12.11.2018 - žalovaná 1 uznaná vinnou zo spáchania priestupku, uložená jej bola pokuta, náhrada škody, trovy
- Rozhodnutie Okresného úradu Nitra zo dňa 27.2.2019, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Mestského úradu v Nitre a vec vrátená a nové prejednanie a rozhodnutie
- Rozhodnutie o priestupku Mestského úradu v Nitre zo dňa 15.7.2019, ktorým žalovaná 1 bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku, uložená jej bola pokuta, náhrada škody, trovy
- Rozhodnutie Okresného úradu Nitra zo dňa 5.12.2019, ktorým konanie vo veci priestupku bolo zastavené, pretože skutok, o ktorom sa koná nie je priestupok, žalobkyňa bola odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na príslušný súd.

Zo znaleckého posudku Z. K., znalca z odvetvia kynológia, ceny a odhady psov, ktorého úlohou bolo stanoviť hodnotu uhynutého psa /feny/ vyplýva, že za fenu bola zaplatená cena 1.757 eur v prepočte na Kč 44.979,20 Kč, t.j. 45.000 Kč, znalec výstavná činnosť ocenil na 16.500 Kč a citovú ujmu na 10.000 Kč. V znaleckom posudku popísal výstavy, ktorých sa fena zúčastnila za svoj krátky život, narodená bola 1.1.2017, usmrtená 10.2.2018. Tých výstav bolo 14 a priznané jej boli 3 tituly. Stanovil hodnotu uhynutej feny na 71.500 Kč.

V prílohe k preukazu psa sú zaznamenané všetky výstavky, ktorých sa fena zúčastnila.

Za vyhotovený znalecký posudok žalobkyňa zaplatila sumu 2.820 CZK a to dňa . 6.4.2018, svedčí o tom výpis z účtu.

Zo znaleckého posudku MVDr. P. K., znalca pre odbor ekonomika, ceny, odhady, špecializácia kynológia, ktorého úlohou bolo stanoviť hodnotu psa /feny/ ku dňu 10.2.2018 vyplýva, že za fenu bola zaplatená cena 45.000 Kč, znalec výstavná činnosť ocenil na 39.000 Kč, socializáciu psy na 5.000 Kč, spolu stanovil hodnotu uhynutej feny na 89.000 Kč. Znalec vo svojom znaleckom posudku popísal celkový vzhľad psa, vyjadril sa, že cena psa sa zvyšuje účasťou na výstavách, ocenil každú jednu účasť na výstave sumami od 1.000 Kč do 5.000 Kč. Stanovil cenu za základnú socializáciu a výchovu psa.

Za vypracovanie znaleckého posudku vystavil žalobkyňi faktúru na sumu 4.840 Kč, ktorú žalobkyňa zaplatila dňa 1.7.2021.

9. Podľa § 415 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.“

Podľa § 420 ods.3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 517 odsek 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, týmto zákonom nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka a Trestného zákona a osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z.z., vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabráňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 282/2002 Z.z., za psa vždy zodpovedá držiteľ psa alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad.

Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom kto za ňu zodpovedá.

10. Predmetom konania zostal uplatnený nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 1.420,96 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy od 1.6.2018 do zaplatenia. Jedná sa o spornú výšku kúpnej

ceny, pričom odvolací súd uviedol, že je potrebné vyriešiť aká suma náhrady škody predstavuje kúpnu cenu a je predmetom konania.

11. V prvom rade sa súd v konaní zaoberal otázkou vecnej legitímácie. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten zo strán sporu, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. V prejednávanej spore súd dospel k záveru, že v konaní je aktívne vecne legitímovaná na podanie žaloby o náhradu škody žalobkyňa, pretože je, resp. bola výlučnou vlastníčkou usmrteného psa a bola jej spôsobená škoda. Na druhej strane pasívne vecne legitímovaní sú obaja žalovaní, konkrétne žalovaná v 1. rade z toho dôvodu, že nad svojím psom vykonávala dohľad, no nebola psychicky a fyzicky spôsobilá ho viesť tak, aby nedošlo ku škode a to s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z.z., podľa ktorého vodiť psa môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabráňovať vzniku škôd, ktoré by pes mohol spôsobiť, čo žalovaná 1 nespĺnila, keďže došlo k usmrteniu psa žalobkyne a zapríčinil to pes, nad ktorým vykonávala dohľad. Čo sa týka žalovaného v 2. rade, ten je v konaní pasívne vecne legitímovaný z toho dôvodu, že je vlastníkom psa a zveril psa žalovanej 1 ako osobe nespôsobiljej vykonávať nad psom dohľad, porušil tým prevenčnú povinnosť, aby nedochádzalo ku škodám, pretože keby ho tejto osobe nezveril, nemuselo by dôjsť ku škode. Tu súd odkazuje na ustanovenie § 415 OZ, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí a súd poukazuje aj na ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 282/2002 Z.z., podľa ktorého za psa vždy zodpovedá držiteľ psa alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad. V bode 12. odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd potvrdil, že nemôže byť vylúčená pasívna vecná legitímácia žalovanej 1 a v bode 13. uviedol, že pasívna vecná legitímácia žalovaného 2 vyplýva z porušenia prevenčnej povinnosti / § 415 OZ/.

12. Následne si súd musel vyriešiť otázku a vysporiadať sa s námietkou žalovaných, že sa jedná o prekážku už právoplatne rozhodnutej veci a to s poukazom na právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Nitra zo dňa 5.12.2019, ktorým konanie vo veci priestupku bolo zastavené, pretože skutok, o ktorom sa koná nie je priestupok. Je pravda, že v zmysle ustanovenia § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný priestupok a o tom, kto ich spáchal, avšak tu súd uvádza, že práve správny orgán sám odkázal žalobkyňu so svojim nárokom na náhradu škody na civilný súd a ďalej súd uvádza, že je viazaný iba tým, či osoba spáchala priestupok, nie aj tým, že v prípade určitej osoby o priestupok nejde, súd nie je viazaný tým, že priestupkové konanie bolo zastavené. Tu súd odkazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 242/2017 podľa ktorého, pokiaľ sa priestupkové konanie neskončilo vydaním rozhodnutia o tom, že bol spáchaný priestupok a kto bol jeho páchatelom, všeobecný súd nie je v občianskom konaní takýmto výsledkom priestupkového konania viazaný. Súd dospel k záveru, že nič nebráni- žiadna prekážka k prejednávaniu podanej žaloby na náhradu škody a rozhodnutiu o podanej žalobe. Súd nemôže riešiť, či bol spáchaný priestupok a kto ho spáchal, a ani to nerieši, to však neznamená, že pokiaľ bolo priestupkové konanie zastavené, že žalovaní sa zbavili zodpovednosti za škodu. Súd si môže prejudiciálne posúdiť s výnimkou toho, či bol spáchaný priestupok a kto ho spáchal, všetko ostatné. Všeobecnému súdu nič nebráni posúdiť otázku porušenia povinnosti (ako aj otázku vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou a tiež otázku zavinenia) nezávisle a samostatne, keďže vo veci neexistuje žiadne meritérne rozhodnutie o priestupku, ktoré by obsahovalo záver o tom, že žalovaní porušili niektorú zákonom ustanovenú povinnosť. K tomu zaujal stanovisko odvolací súd v bode 11. odôvodnenia svojho rozhodnutia, že nejde o prekážku rozhodnutej veci.

13. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, subjektívna premlčacia doba je dvojročná a pre začiatok jej plynutia je významná skutočnosť, kedy sa poškodený dozvie o škode a kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Vznesená námietka premlčania nie je dôvodná, pretože ku vzniku škody došlo dňa 10.2.2018, žaloba bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 7.2.2020, teda v dvojročnej subjektívnej lehote a teda žaloba bola súdu doručená včas, nárok na náhradu škody bol uplatnený včas. Okrem toho súd poznamenáva, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody už

v priestupkovom konaní dňa 23.4.2018 a premlčacia doba neplynula od uplatnenia nároku na náhradu škody v priestupkovom konaní teda odo dňa 23.4.2018 až do právoplatného skončenia konania dňa 16.12.2019 a to s poukazom na ustanovenie § 112 OZ, podľa ktorého ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

14. Čo sa týka znaleckého dokazovania vo veci, žalobkyňa predložila v konaní dva súkromné znalecké posudky - znalecký posudok Z. K. a znalecký posudok MVDr. P. K.. Podľa § 209 ods. 2 CSP, ak je spolu so žalobou predložený súkromný znalecký posudok, ktorý má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Rovnaké znenie obsahuje aj Občiansky súdny poriadok v Českej republike, konkrétne podľa § 127a OSŘ, jestliže znalecký posudek predložený účastníkom řízení má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný soudem. Obaja znalci vo svojich znaleckých posudkoch uviedli znaleckú doložku o tom, že sú si vedomí následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku v zmysle § 127a OSŘ. Táto doložka je rovnocenným a priamym ekvivalentom znaleckej doložky slovenského znalca, preto český posudok opatrený touto doložkou má rovnaké účinky ako doložka slovenského znalca podľa § 209 ods. 2 CSP. K náležitostiam znaleckého posudku Z. K. mal súd určité výhrady, tento znalecký posudok sa súdu javil ako veľmi stručný a nedostatočne zdôvodnený, výhrady voči znaleckému posudku MVDr. P. K. súd nemal, obaja znalci majú odborné vedomosti, sú opatrené znaleckou doložkou, znalec MVDr. K. sa vo svojom znaleckom posudku k veci vyjadril logicky a jasne, uviedol aké podklady mal pre vypracovanie znaleckého posudku, iné doklady žalobkyňa ani nemá, všetky podklady čo mala, znalcovi predložila, znalec vychádzal z preukazu pôvodu psa, kúpnej zmluvy, diplomu, doporučenej metodiky, vyhlášky č. 21/2013 Sb. o stanovení podmínek při chove psů a mačiek, zákona na ochranu zvierat, predpisov Českomoravskej kynologickej únie, osobných znalostí kynológie, sám znalec je predsedom Českomoravskej kynologickej únie, výsledky výstav a ocenenie skúšok podrobne rozpisal a ocenil.

15. Čo sa týka samotného nároku na náhradu škody súd uvádza nasledovné. Povinnosť nahradiť škodu je zakotvená v každom právnom systéme. Uvedená povinnosť vzniká ako sekundárna, čiže následná povinnosť tomu subjektu, ktorý porušil primárnu povinnosť, ktorá mu vyplýva či už zo zákona alebo z inej právnej skutočnosti. Pri uplatnení si práva na náhradu škody je nevyhnutné, aby boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Podľa ustanovenia § 415 OZ je každý povinný počínať si tak, aby v dôsledku jeho konania nedochádzalo ku škodám na zdraví, majetku, prírode a životnom prostredí. Uvedená povinnosť sa vzťahuje na všetkých účastníkov občianskoprávných vzťahov a má formu generálnej prevencie. Pokiaľ dôjde k porušeniu povinnosti predchádzať vzniku škody, vzniká zodpovednosť za škodu spôsobenú takýmto porušením, pričom dôležitá je práve príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. V zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škodou sa podľa výkladu súdnej praxe rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú je možné objektívne vyjadriť v peniazoch. Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, pričom obe tieto formy sú rovnocenné. V zmysle judikatúry sa za skutočnú škodu považuje majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné. Skutočnú škodu však nemožno obmedziť len na škodu spôsobenú na veciach, ale aj na škodu, ktorú poškodený utrpel na iných majetkových hodnotách alebo na zdraví či na živote. Škoda sa uhrádza v peniazoch. Ak o to poškodený požiada a súčasne ak je to účelné a možné, umožňuje zákon uhradiť škodu navrátením do pôvodného stavu. Na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky vyplývajúce z tzv. príčinnej súvislosti (kauzálneho nexusu) medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou tak ako je uvedené v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 177/08 zo dňa 1. 3. 2010, podľa ktorého je základnou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu príčinná súvislosť medzi konaním (opomenutím) škodcu a vzniknutou škodou u poškodeného, ktorá musí byť predvídateľná. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody alebo ušlého zisku musí byť spôsobená bez pochybností

práve porušením právnej povinnosti. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade tú stranu sporu, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 21/1992 časová súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a skutkovou udalosťou, z ktorej škoda vznikla, sama osebe nie je rozhodujúca, rozhoduje vecná súvislosť príčiny a následku. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom na strane jednej a škodou na strane druhej existoval vzťah príčiny a následku. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba na náhradu škody zo strany žalobkyne bola podaná dôvodne. V konaní nebolo sporné, že došlo k usmrteniu psa, ktorý bol vo vlastníctve žalobkyne a to psom, ktorý je vo vlastníctve žalovaného 2 a nad ktorým v čase útoku vykonávala dohľad žalovaná 1. Žalobkyňa bola spôsobená škoda, konkrétne konaním žalovaných 1, 2. V konaní mal súd za preukázané všetky predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody žalobkyňi. To, že došlo ku škode na majetku žalobkyne je nesporné, súd dospel k záveru, že ku škode došlo v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaných 1, 2, pokiaľ ide o ich protiprávne konanie, žalovaní porušili prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ, keď si nepočínali tak, aby nedošlo ku škode na majetku a súčasne aj povinnosť podľa § 4 ods. 1 zákona o držaní psov, ktorý hovorí, že psa môže viesť iba osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá ovládať zviera za každých okolností tak, aby nedošlo k útoku na iné zviera, či človeka alebo ku škode na majetku. V prejednávanej spore nebolo sporné, že dňa 10.2.2018 usmrtil pes žalovaných psa žalobkyne a jednoznačne došlo ku škode na majetku žalobkyne. Sám správny orgán v rámci priestupkového konania odkázal žalobkyňu ako poškodenú s jej nárokom na náhradu škody na civilné súdne konanie. Podľa názoru súdu správne boli žalovaní obaja žalovaní 1, 2, pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaných 1,2 súd videl v tom, že žalovaná 1 psa viedla, hoci nebola psychicky a fyzicky spôsobilá ho ovládať v každej situácii a žalovaný 2, ktorý takejto nespôsobilej osobe viesť psa tohto psa odovzdal ako jeho vlastník. Keby zo strany žalovaného 2 ako vlastníka psa nedošlo k zvereniu nespôsobilej osobe, ku škode by nikdy nedošlo. Ku škode jednoznačne došlo, čo v konaní nemôže byť sporné a pokiaľ ide o príčinnú súvislosť je nesporné, že nebyť udalosti zo dňa 10.2.2018, ku žiadnej škode by neprišlo. Tak ako už súd uviedol, predmetom konania zostal uplatnený nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 1.420,96 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy od 1.6.2018 do zaplatenia. Kúpna cena uvedená v kúpnej zmluve za psa predstavovala výšku 1.757 eur. Kúpna cena bola určená znaleckým posudkami, bola to suma 45.000 Kč, po prepočte na euro ku dňu 10.2.2018, je to suma 1.776,20 eura. Je to suma, ktorú určili znalci. Žalobkyňa len okrajovo poukázala na výpisy z účtu. Poukazovala na to, akú sumu musela vynaložiť, aby si zabezpečila psíka. Bola to suma 48.334,67 Kč, čo je v prepočte na euro ku dňu 10.2.2018 suma 1.907 eur. Súd priznal žalobkyňi nárok na náhradu škody vo výške 1.776,20 eura, ktorú znížil o 20 % z dôvodu spoluzavinenia, čo predstavuje sumu 1.420,96 eura. Tak súd ustálil sumu náhrady škody predstavujúca kúpnu cenu, teda je to hodnota psíka odvodená od zaplatenej kúpnej ceny bez pridanej hodnoty titulom výstav, teda hodnota psíka 80 % z 1.776,20 eura. V žalobe bola uplatnená suma titulom majetkovej ujmy z hľadiska hodnoty psíka odvodená od kúpnej ceny vo výške 45.000 Kč, ktorá suma po prepočte ku dňu škody (25,335 Kč za 1 euro) bola suma 1.776,20 eura, zo znaleckého posudku p. K. vyplýva suma 45.000 Kč (po prepočte 1.776,20 eura), žalobkyňa len okrajovo uviedla, že na kúpnej zmluve je suma 1.757 eur, a že z účtu odišla suma 48.334,67 Kč), teda ňou uplatňovaná suma 45.000 Kč je vlastne nižšia, než akú reálne vynaložila na psíka-kúpnu cenu (48.334,67 Kč) Žalobkyňa si sama uznala spoluzavinenie vo výške 20 %, čo sa týka miery spoluzavinenia žalobkyne, súd nevidel zo zistených skutkových okolností žiadny dôvod k tomu, že by miera jej spoluzavinenia mala byť vyššia ako 20 %. Použitý bol prepočet kurzu NBS ku dňu vzniku škody - 10.2.2018, čo bolo 25,335 Kč za 1 euro. Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., pričom výška úroku z omeškania je v súlade s úrokovou sadzbou určenou ECB vo výške 5 % ročne, počiatok omeškania je deň 1.6.2018, keď žalovaní boli vo výzve zo dňa 21.5.2018 vyzývaní na náhradu škody a bola im poskytnutá lehota na plnenie do 31.5.2018.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa súd náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mala plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobkyňa, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného

zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. Žalovaným 1,2 bola uložená povinnosť zaplatiť trovy konania žalobkyni spoločne a nerozdielne. S poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.